

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 29 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 36

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Տէր, քու սէրդ երկինքին պէս անսահման է,
հաւաքարմութիւնդ՝ մինչեւ ամպերը կը հասնի:
Արդարութիւնդ լեռներուն պէս բաձր է,
դաբաստաններդ՝ ովկիանոսներուն պէս խորունկ:
Դուն է որ կը հոգաս
մարդոց թէ անասուններուն կարիքները, Տէր:
Ինչ թանկագին է հոգածութիւնդ, ով Աստուած.
բոլոր մարդիկ քու թելերուդ հովանիին կ'ապաւինին:
Քու փաճարիդ առաքլ օրհնութիւններով կը լիացնես զանոնք,
շնորհքներու քու գեպէդ խմել կու տաս դուն անոնց:
Որովհետեւ դուն ես կեանքի աղբիւրը.
լոյսովդ է որ մենք լոյսը կը փնտնենք:
Մշտական ըրէ հոգածութիւնդ անոնց վրայ՝
որոնք քեզ կը ճանչնան,
եւ արդարութիւնդ անոնց վրայ՝ որոնք սրտով ուղիղ են:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ ին հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ ին արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԺԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 4:7-11

ԱՍՏՈՒԱԾ ՍԷՐ Է (4:7-11)

Յովհաննէս Առաքեալ կը վերադառնայ հիմնական նիւթին՝ ՍԷՐ: Որովհետեւ սիրոյ մասին է խօսքը, իր խօսքը կը սկսի նոյն արարայայտութեամբ՝ «Սիրելիներ»։ «Սիրելիներ, սիրենք իրար, որովհետեւ սերը Աստուծոյ պարգեւն է. ուստի ով որ կը սիրէ՝ Աստուծմէ ծնած է եւ զԱստուած կը ճանչնայ» (7 հմր)։ Այնպէս ինչպէս արդարութեան պարագային, ով որ արդարութիւն կը գործէ Աստուծմէ ծնած է, Անոր հարազատ զաւակն է (2:29)։ Սա կը նշանակէ, սիրելն ու արդարութիւն գործելը ուրիշ բան չեն եթէ ոչ նշան մեր Աստուծմէ ծնած ըլլալուն։ Յովհաննէս Առաքեալ ցոյց կու փայ, որ միայն Աստուծմէ ծնած մարդն է որ կրնայ արդարութիւն գործել ու սիրել, որովհետեւ Աստուած Ինք սեր է ու միակ արդարը։ Ուստի Անկէ ծնածն ալ պէտք է նմանի Անոր։ Հեղաքրքրական է Յովհաննէս Առաքեալի վերլուծումը, երբ կը ներկայացնէ որ Աստուած ոչ միայն կը սիրէ, այլ՝ Ինք ՍԷՐ է, սիրոյ աղբիւր է, Սուրբ Հոգիին առաջին իսկ պտուղը սերն է պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ։ Ահա այս սիրոյ կոչով կը դիմէ Յովհաննէս հաւարացեալներուն, որպէսզի իրար սիրեն, ինչո՞ւ, որովհետեւ սերը, մանաւանդ այդպիսի սեր, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Աստուծոյ պարգեւն է, եւ երբ կ'ըսէ Աստուծոյ պարգեւն է, ըսել կ'ուզէ Սուրբ Հոգիին պարգեւն է։ Իսկ եթէ Սերը Սուրբ Հոգիին պարգեւն է, այդ պարգեւը կրնանք ունենալ եթէ երբեք Սուրբ Հոգիէն ծնած ըլլանք, ինչպէս պիտի ըսէ Քրիստոս Նիկողէմնոսին, «պէտք է որ վերստին ծնիս, ջուրէն եւ Հոգիէն», որպէսզի կարենաս երկնքի արքայութիւնը ժառանգել, բայց նախքան վերջնական հանգրուանը այդ ժառանգութեան, երկրաւոր կեանքի ընթացքին, այդ նոր կեանքը պէտք է որ ապրինք։ Այնպէս ինչպէս, օրինակ, եթէ կ'ուզենք որ մարդ ունենալ, պէտք է որ այդ մարդը ծնի։ Երկրորդ, որպէս նշան այդ ծնած ըլլալուն սիրելն է, «**ով որ կը սիրէ՝ Աստուծմէ ծնած է**»։ Մենք ընդհանրապէս կը սիրենք, բայց ինչպիսի սիրով կը սիրենք։ Ճիշդ այդ իսկ իմաստով Աստուած Իր միածինը աշխարհը դրկեց, որպէսզի մարդուն փայ, պարգեւէ ու ստրկեցնէ ճշմարիտ սերը։ Որովհետեւ ընդհանրապէս մեր ունեցած ու արարայայտած սերը այն չէ ինչ որ Աստուծմէ փրուածը։ Անոր համար ալ երբ այդ սերը չունինք չենք ալ կրնար զԱստուած ճանչնալ, որովհետեւ Առաքեալը կ'ըսէ. «**Ով որ կը սիրէ Աստուծմէ ծնած է եւ զԱստուած կը ճանչնայ**» (7 հմր)։

«**Իսկ ով որ չի սիրեր՝ զԱստուած չի ճանչնար, որովհետեւ Աստուած սեր է**» (8 հմր)։ Հարցում։ Կա՞յ մէկը, որ զի սիրեր։ Ընդհակառակը, բոլորս ալ կը սիրենք, այս կամ այն ձեւով, այս կամ այն անձը, այս կամ այն առարկան։ Յովհաննէս Առաքեալին ըսածը, սակայն, այն սիրոյ մասին է, որ աստուածայինն է, ու մանաւանդ ճշմարիտ սերը։ Այլապէս մեր ունեցած սերը հանդէպ անձի, առարկայի, ուրելիքի, գոյնի, ձեւի կամ այլ, կը փոխենք որ ժամանակաւոր է, պայմանական է, այսօր կայ վաղը կրնայ փոխուիլ, փոխարանալ։ Անգամ մը եւս կու գայ յարակեցնելու եւ ըսելու թէ Աստուած սեր է։ Աստուծոյ իսկ ստորոգելին է։ Ընդհանրապէս մենք ստրկած ենք Աստուծոյ ինքնութեան մասին որպէս Աստուած լոյս է, հոգի է, կրակ է, առաւել եւս Աստուծոյ ստորոգելիները, որպէս ամենուրեք, ամենափայլ, ամենագեղ, ամենագոր։ Այսպէս, սակայն, Յովհաննէս մէկ այլ ուրիշ երես մըն ալ կը ներկայացնէ, որ Աստուած Ինք Սեր է, ոչ թէ միայն կը սիրէ, այլ Ինք Սեր է, իսկ եթէ երբեք չենք սիրեր նոյն այդ սիրով, կը նշանակէ զԱստուած չենք ճանչցած ու չենք ալ ճանչնար։ Իսկ եթէ կը ճանչնանք այդ իսկ ստորոգելով, մանաւանդ՝ ճանչնալու համար ալ պէտք է Աստուծմէ ծնած ըլլալ, ահա այն արեւն մենք ալ կը սիրենք։ Աստուծոյ ինքնութիւնը չենք կրնար իրարմէ անջարել։

«**Աստուծոյ սերը հետեւեալ ձեւով մեզի յայտնուեցաւ. "Աստուած իր միածին Որդին դրկեց աշխարհ, որպէսզի անով կեանք ունենանք"**» (9 հմր)։ Աստուած ոչ միայն Սեր է, այլ նաեւ այդ սերը յայտնեց մարդկութեան, եւ այս պարագային յայտնեց Իր միածինը՝ Յիսուս Քրիստոսը աշխարհ դրկելով, ոչ թէ միայն Իր սերը յայտնելու, այլ նաեւ անով մեզի կեանք փայլու։ Սա կը նշանակէ, ուրեմն մենք կեանք չունէինք։ Այո կ'ապրէինք, բայց մեռած կեանք։ Անոր համար ալ Քրիստոս կ'ըսէ. «**Ես եկայ որպէսզի կեանք ունենաք, եւ առաւել կեանք ունենաք**» (Յովի 10:10)։

Յովհաննէս Առաքեալ կը ներկայացնէ թէ որն է ճշմարիտ սերը. «**Ճշմարիտ սերը, ոչ թէ մենք սիրեցինք զԱստուած, այլ Աստուած ինք մեզ սիրեց եւ իր Որդին դրկեց մեր մեղքերը քառող իբրեւ Զոհ**» (10 հմր)։ Սա կը նշանակէ, որ ճշմարիտ Սերը Աստուած Ինք ունի, Ինք է, եւ Ինք յայտնեց Քրիստոսով։ Ինք որ արժանի է սիրուելու մենք զԻնք չսիրեցինք։ Մենք որ արժանի չէինք սիրուելու, Ինք մեզ սիրեց Իր միածինը դրկելով։ Այս է ճշմարիտ Սերը։ Ուրեմն, «**Եթէ Աստուած այսպէս սիրեց մեզ, ապա ուրեմն մենք եւս պէտք է իրար սիրենք**» (11 հմր)։ Ահա հրամայականը, որ Յովհաննէս Առաքեալ կը ներկայացնէ, եթէ Աստուած այսքան սիրեց մեզ, եթէ Աստուծմէ ծնած ենք, ուրեմն պարտինք նմանիլ մեր երկնաւոր Հօր։